

[Kjær Rasmussen.]

„Idet folketinget

— tager afstand fra politiets optræden i sagerne mod Politisk Revy og Vietnam-Solidaritet

— og konstaterer, at regeringens erklæring af 30. september 1968 om efterretningstjenesternes registrering på grundlag af politisk virksomhed på baggrund af justitsministerens seneste offentlige udtalelser må anses for vildledende — samt erkender sin manglende mulighed for effektivt at kontrollere efterretningstjenesternes virksomhed, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Før vi går over til anden omgang, afvikles en række korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen: Jeg kan desværre ikke takke forsvarsministeren for det svar, han gav mig. Jeg synes, det mindede lidt om princippet god dag mand, økseskaft.

Jeg spurgte ikke om, hvorvidt stationen, eller hvad det nu er i Kejsergade, var nedlagt. Som forsvarsministeren selv fint antydede, så ikke bare burde jeg vide det, men jeg ved, at forsvarsministeren har svaret sådan tidligere.

Det er klart, at der formodentlig ikke sker noget i Kejsergade nu, hverken noget godt eller dårligt, og det er også klart, det har vi fået at vide helt artikuleret — dér er dog et klart svar — at der ikke sker nogen telefonaflytning nu — der sker nemlig ikke noget som helst — men også at der ikke er sket nogen telefonaflytning tidligere. Men det, jeg spurgte om, var noget andet. Jeg citerede et spørgsmål fra dagbladet Ekstra Bladet, hvor der blev spurgt, hvorvidt borgerne kunne være sikre på, at deres private meddelelser ikke har kunnet tappes. Ikke har kunnet tappes — det er vistnok en perfektum passiv form. Det afgørende i denne forbindelse er, at det er perfektum, det er fortid. Altså, jeg spurgte: hvad foregik der? Jeg ønsker ikke at forske i de militære hemmeligheder, ej heller forsvars-

ministerens, men jeg efterlyser et klart svar på et spørgsmål, jeg skal formulere helt klart: skete der via centralen i Kejsergade en tapping af kommunikationer af den ene eller anden art, en tapping, der ikke er hjemlet i grundlovens § 72?

Jeg vil meget gerne have et svar på det spørgsmål. Der er blevet spurgt om det af en lang række journalister. De har spurgt forskellige embedsmænd, de har ikke kunnet få noget svar, man har ikke villet udtale sig. Det havde været meget nemt at sige nej. Dette manglende nej giver en mistanke om, at der er foregået en sådan tapping, det vil sige, at der er foregået tapping uden dommerkendelse.

(Kort bemærkning)

Hanne Reintoft: Justitsministeren forsikrede mig om, at han til enhver tid ville bekæmpe diktatur. Det havde jeg da også regnet med. Vi er vel endnu ikke så langt ude, at det kræver forsikringer.

Det, jeg spurgte om, stod i det interview i Politiken i sommer, hvor ministeren havde dette med, at der kunne komme tilstande som lige før Hitler, og at der måske kunne komme en diktator. Det er det, jeg gerne vil til bunds i.

Øg så må jeg medgive ministeren, at det er uendelig pinligt, at vi skal blive ved at stå her og diskutere, hvorvidt ministeren eller en af hans højeste embedsmænd taler sandt. Nu har jeg fremdraget et nyt eksempel, som der ikke er talt om før her i tinget, hvor denne højere politiembedsmand under vidneansvar har forklaret, at den store politistyrke var udkommanderet, fordi man ad hemmelige kanaler havde hørt om, at der var farlige begivenheder i vente, og der ligger et brev underskrevet af justitsminister Knud Thestrup, hvor der står, at det var ikke anledningen til den store politistyrke, man havde ikke fået at vide, at der var farlige ting i vente. Jeg må da kunne få et svar. Hvad er det, der er så odiøst ved den sag, at vi ikke kan få den ud af verden?

Endelig synes jeg, det er et beskedent krav til en regering med så mange jurister at få svar på, om retsplejelovens § 759, stk. 3, blev overholdt, da man ransagede på Politisk Revy.